

I mormors kölvatten

Seglarskolan i Barsebäckshamn 30 år.

Navigare necesse est...

Föräldrar diskuterar ungdom och segling på mellanpiren. Tv seglarskolans initiativtagare N-G Henriksson.

... så tänkte ett antal föräldrar i Barsebäckshamn i början av sommaren 1961. Nils-Gunnar Henriksson tog initiativet till att starta en seglarskola i privat regi tillsammans med andra intresserade föräldrar, Wingstrands, Brattströms, Bråbergs med flera. Intresset var stort och blev större med åren.

När föräldrar, mor- och farföräldrar möttes på piren sommaren 1990 för att titta på sina barn och barnbarn i det årets seglarskola fann vi att det redan var dags för 3:e generationen att delta. Vi beslöt att försöka göra en liten historik och ha en fest i samband med segelskoleavslutningen den 5 juli 1991.

1961 var det inte så många båtar, men fler och fler blev det och hamnen var inte så lätt att navigera i med alla pråmar och mudderverk (kallat Hitler), som låg där då.

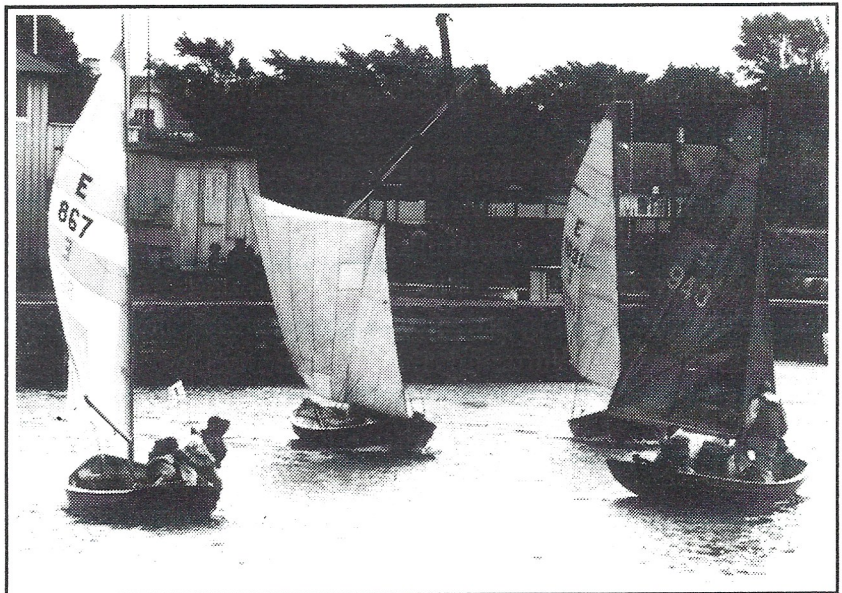
Så varför inte lära barnen segla med allt vad därtill hör av disciplin, kamratskap, sjövätt och seglingskunskaper?

Henrikssons hade en Blekingeeka, Wingstrands en GKSS-eka, båtar som ansågs tillräckligt säkra att segla i tillsammans med lärare och flytvästar!

Som lärare anställdes
Göran Nydell och
Nils Palm.

Elevpionjärer var:

Lars Bråberg
Jan Ingelstedt
Magnus Henriksson
Jacques Lagercrantz
Helene Lagercrantz
Stefan Lindgren
Gunilla Wingstrand
Hans Wingstrand

Tv GKSS-eka, i mitten Blekingeeka.

Föräldrar och lärare träffades före skolstart. Regler och förhållningsorder antogs – alla skulle segla med alla. Kotterier fick ej förekomma. Kiv och skrik ombord var förbjudet. Lärarens order måste efterföljas, om ej hade läraren tillstånd skicka hem eleven. Till sjöss är disciplin absolut nödvändig. Man seglade så ofta vädret tillät, annars lärde man sig teori, knopar, semaforering,

väjningsregler, sjömärken osv. Avslutningen efter c:a 6 veckors kurs föregicks av "långsegling" t ex till Vikhög, där man grillade korv tillsammans med landvägen kommande föräldrar och syskon. Men sedan tältades det utan föräldrar!

Uppvisning av seglingskunskaper gjordes dels i och dels utanför hamnen beroende på väder och vind. De teoretiska kunskaperna redovisades vid förhör,

En afton i Vikhög.

Foto: Titti

knopslagning, semaforering osv i samband med kalas i någon förälders trädgård.

Avgiften var 150 kr och däri ingick även en försäkring.

Grillfest i Vikhög. Föräldrarna med än så länge.

Foto: Titti

Kerstin Henriksson skötte det mesta administrativa arbetet, men vi hjälptes åt alla föräldrar. Som minne av den första kursen fick eleverna ett vikingaskepp i tenn samt diplom. Lärarna fick också betyg, vilket många av dem haft nytta av.

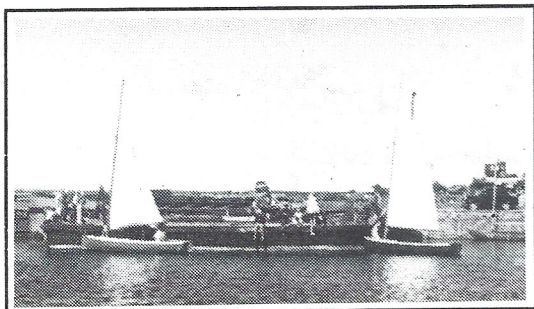
År 1962 hade seglarskolan 10 elever:

Johan och Kristian Borglin
Jan-Olof Christensson
Malin och Magnus Henriksson
Jan Ingelstedt
Jacques Lagercrantz
Anita och Stefan Lindgren
Henrik Toremalm
Lärare var: Bertil Gyllander,
Måd Halling.

En lektion i semaforering.

Det året seglade man 2 A-jollar (se foto) Blekingeeka och en juniorbåt. Förutom diplom fick eleverna ett solur i trä och ett märke med SSB = seglarskolan i Barsebäck, sytt av mammorna. Lärarna fick även betyg, vilket många av dem haft nytta av.

1962: två A-jollar vid pråmen

1963 hade elevantalet ökat till 14 och avgiften höjts till 175 kr. Lärare var Jonas Gyllenberg och Måd Halling. Jonas fick 900 kr och Måd 410. De som hade båt fick 80 kr / båt. Seglarskolan gick det året med vinst, så 22 kr återbetalades till varje elev! 6 båtar ingick i flottan: Blekingeekan, 3 GKSS-ekor, 1 juniorbåt, samt 1 Nordbojolle

Till avslutningen hade vi släpat upp en kombijolle som demonstrationsbåt, så det gällde att kunna terminologin, klinkbyggd, kravellbyggd, toft, spristake osv. Det året fick eleverna diplom och en graverad nål från Wiwen Nilsson.

Deltagarna var:

Johan och Kristian Borglin
Jan-Olof Christensson
Claes Henrik Hansson
Malin och Magnus Henriksson
Jan Ingelstedt
Jacques Lagercrantz
Anita och Stefan Lindgren
Jan-Olof och Karl-Henrik Christensson
Peter Lundgren
Birthe och Henrik Toremalm

Måd med elever.

Foto: Titti.

Ovan: Examensförhör med åtföljande fest år 1963. Th läraren Jonas Gyllenberg. Längst tv denna publikations meste fotograf, Anders Brattström. Foto: Titti.

Nedan: Nisse drillar Anita i båttermen:

Foto: Titti.

1964 blev Fredrik Ericsson huvudlärare och hade fyra biträdande: Hans Borgström, C G Johnsson, Lars Palm och Hans Wingstrand.

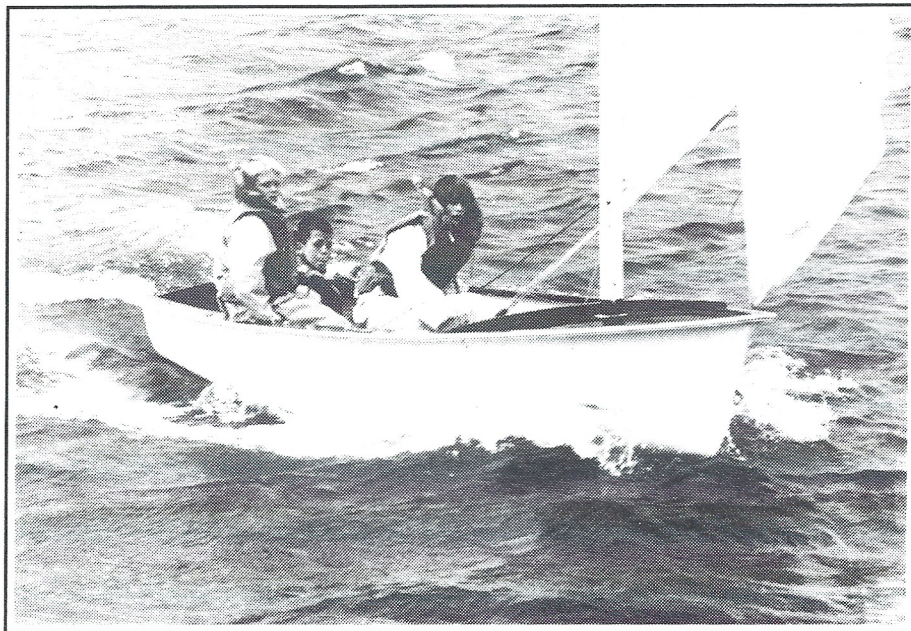
Inflationen började göra sig gällande. Fredrik fick 1.400 kr, de övriga från 525 till 625 kr.

En ny jolletyp introducerades det året nämligen trissjollen, vilken skulle komma att bli mycket populär. Fortfarande hade vi inga optimistjollar. Deltagarlistan såg ut så här:

Mats Bodestedt
Johan och Kristian Borglin
Jan Brattström
Jan och Lars Bråberg
Kristina Gynning
"Zenke" Hansson
"Henke" Christensson
Malin och Magnus Henriksson

Mats Hörman
Britt Hörman
Jan och Ulf Ingelstedt
Karin Johannsen
Anita och Stefan Lindgren
Annika och Peter Lundgren
Hans Lundgren
Rolf Larsson

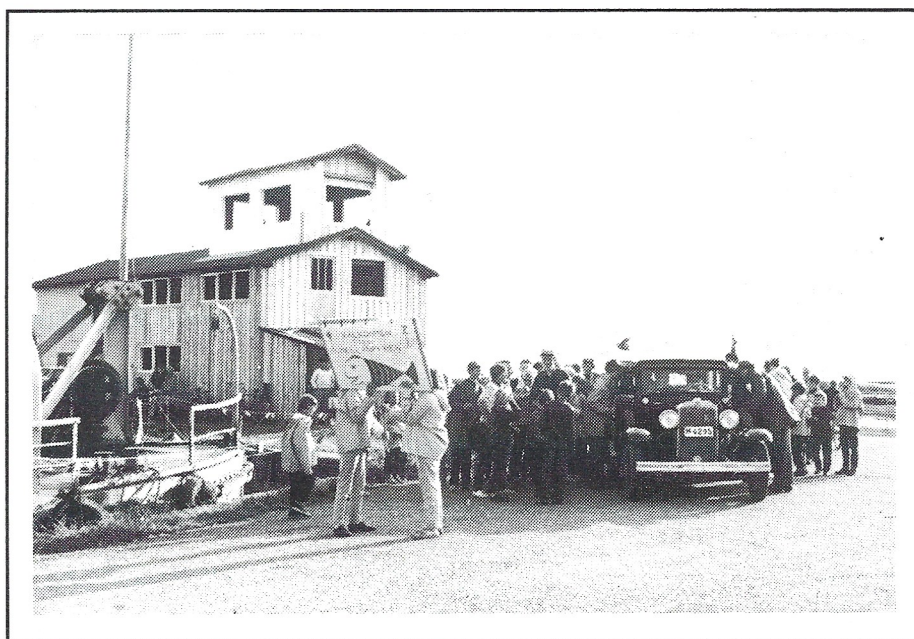
Jonas Nilsson
Göran Sigge Nilsson
Jörgen Persson
Henrik Toremalm
Björn Tornberg
Susanne Wallenius
Klas Wohlfart

1965 var ett aktivt år. Magasinet på mellanpiren, som inköpts av segelsällskapet genom ordföranden Caesar Johnsson för 6.000 kr skulle färdigställas och juniorernas intresse måste tillvaratas. Alla elever i seglarskolan måste vara medlemmar i Segelsällskapet Pinhättan.

Trissjollen planar

För att samla in pengar till inredning ordnades en Juniordag Operation dagsverke med tåg genom samhället, lotterier, paketauktion osv. Behållningen blev över förväntan.

Juniordagen 1965. Obs! arbetet med klubbhuset pågår.

Ikke mindre än 3.600 kr fick vi in inklusive "skrotbilen". I början av sommaren hade vi under flera år en skrotbil som samlade upp sådant som skulle till tippen. Var och en fick betala en frivillig summa för tjänsten. Sophämtningen var icke så organiserad då som nu. Första gången hade vi fått låna en traktor med släp från godset och Carl Piper var chaufför. Pengarna räckte till inredning i juniorlokalen med stolar, bord, lampor och plattor till golvet. Ja, det blev även över till inredning i tornrummet.

Det gamla magasinet på mellanpiren kallat Emma av ungdomarna blev ett fint klubbhus tack vare osjälviskt, uppoffrande arbete av de äldre medlemmarna i SSP Caesar Johnsson, Gunnar Hylmö, Harald de la Motte, Gunnar Jönsson, Olle Fender m fl. Vi är dessa stort tack skyldiga för att ha skapat Sundets vackrast belägna klubbhus.

Tåget går genom läget

Flera skutor lade till vid mellanpiren även under 60-talet. Rapsskutorna var ungdomarnas eldorado, när de fick hoppa i lasten. Visst fördelade de rapsen och visst kom de hem med rapskorn i öron, näsa bihål, ögon och fickor, till mammornas förtjusning. Och roligt hade de!

Per Hörman har ett "rapsärr" under hakan. Läkaren som sydde hade fullt sjå att plocka bort alla korn.

Vi observerades även av pressen det året. Referat i slutet av boken. Mammaseglarskola ordnades för första gången med Britt Westling som organisatör och med hjälp av några lärare. Vi seglade trissjollar och vi kapsejsade så att termoskannorna flöt omkring i vattnet - enligt de yngre eleverna! Suvi Stenfors är fortfarande stolt över segern i uppvisningskappseglingen! Även någon pappa deltog ibland.

Övning i kapsejsning. I bakgrunden "Hitler".

Fredrik Eriksson var huvudlärare det året också, men tyvärr har vi icke lyckats återfinna deltagarlistan. Många kan nog känna igen sig på fotografierna.

SM i folkbåt i Barsebäckshamn 1966. Stort upprop. Mycket skulle organiseras och juniorerna skulle självfallet hjälpa till. Åt flickorna syddes serveringsförkläden. (De fick lov att behålla dricksen!) Pojkarna var hantlangare och "snabba bud". Några mammor var värdinnor,

Vad tittar folket på ???

Jo, på kappsegling...

...Under Fredrik Ericssons ledning.

några transportkompani och Elisabeth Hörman var geisha. Hon skötte om alla blommor och klubbhuset dekorerades t o m i fönsterkarmarna med nejlikor. Varje mamma hade tecknat sig att hjälpa till i köket en dag. Vi serverade både frukost och middag. Alltid var det minst 60 personer som strömmade till även om bara 30 var anmälda. Värst var det med spättorna. Jag hade lyckats få tag i 35 stycken i hamnen, men ryktet eller doften spred sig med ilfart, så snart köade 60. Transportkompaniet sände till Landskrona för att skaffa fler spättor!

SM i folkbåt 1966. "Gustav Klyka" i fonden.

Foto: Titti

SM i Folkbåt 1966.

Pappren beträffande lärare har förkommit, men vi tycker oss komma ihåg, att Hans Borgström var huvudlärare.

Tyvärr har vi icke heller lyckats spåra deltagarlista för seglarskolan. Bättre lycka med år 1967 för då deltog:

Andersson Martin
Bengtsson Eva och Bo
Bergström Per
Borglin Margareta
Borgström Anders och Marianne
Brattström Jan och Per
Cronquist Mats och Jonas
Edman Henrik och Ingeborg
Fredlund Sten
Glumstrand Pernilla
Hansson Marie

Henriksson Martin & Magnus
Hörman Lena och Britt
Hörman Mats och Per
Ingelstedt Jan
Ingvarsson Anette
Jeppson Staffan
Lundell Anders
Löfkvist Mats
Nettelblad Anna
Nilsson Kajsa

Nilsson Krister och Ingemar
Nordmark Lars
Persson Anna
Richardsson Helena
Rosner Kaj
Stenfors Ulla och Kristina
Toremalm Margareta
Wallenius Susanne.
Westling Marie, Gunnar och Katarina

Servitriser 1966.

Huvudlärare var Claes Rasmusson (som f ö hade en Ljungströmare). Han minns sannolikt ännu de stackars "non waterproof" 10-kronors-sedlarna, när han av bästa uppskattning och på sjömannavis blev kastad i vattnet av

eleverna med kläder, plånbok och klocka.

Det året fick vi statsbidrag från Arvsfonden på 4.300 kr, vilket väl tyder på att vi skött oss. Seglarskolan bekostade även muddring och byggandet av en ramp för jollarna och bärgning av badbryggor efter en tidig höststorm. Cykelställ köpte vi också. Mycket pengar gick åt till småreparationer av skador och slitage på båtarna.

Seniorseglarskolan 1968.

Seglarskolan 1968 hade 51 elever nu uppdelade på förmiddags- och eftermiddagsgrupp (= kappseglingsgrupp). Nu hade 7 st elever utanför Barsebäckshamn anmält sig också. Huvudlärare var Sten Drennow. I pressen beskrevs vi i SDS under rubriken: Optimisten går i land. Se referat längst bak.

Följande elever deltog:

Asplund Göran

Bengtsson Bo

Bengtsson Eva

Bengtsson Mats

Bengtsson Per

Bergström Anna

Bergström Per

Borglin Margareta

Borgström Anders

Brattström Jan

Brattström Per

Bråberg Jan

Bråberg Lena

Christansson Lena

Cronquist Jonas

Cronquist Mats

Edman Henrik

Edman Ingeborg

Engvall Birgitta

Fogelclou Johan

Gersne Per

Henriksson Martin

Hörman Mats

Hörman Per

Ingvarsson Anette

Kornfält Jonas

Leijonhufvud Erik

Lindquist Peter

Löfqvist Mats

Nettelblad Anna

Nilsson Caisa

Nilsson Christer

Nilsson Ingemar

Nordmark Lars

Nordmark Nils

Palm Lennart

Persson Anna

Persson Jonas

Richardsson Helena

Stenberg Britta

Stenberg Ulla

Stenfors Ulla

Stentorp Ann

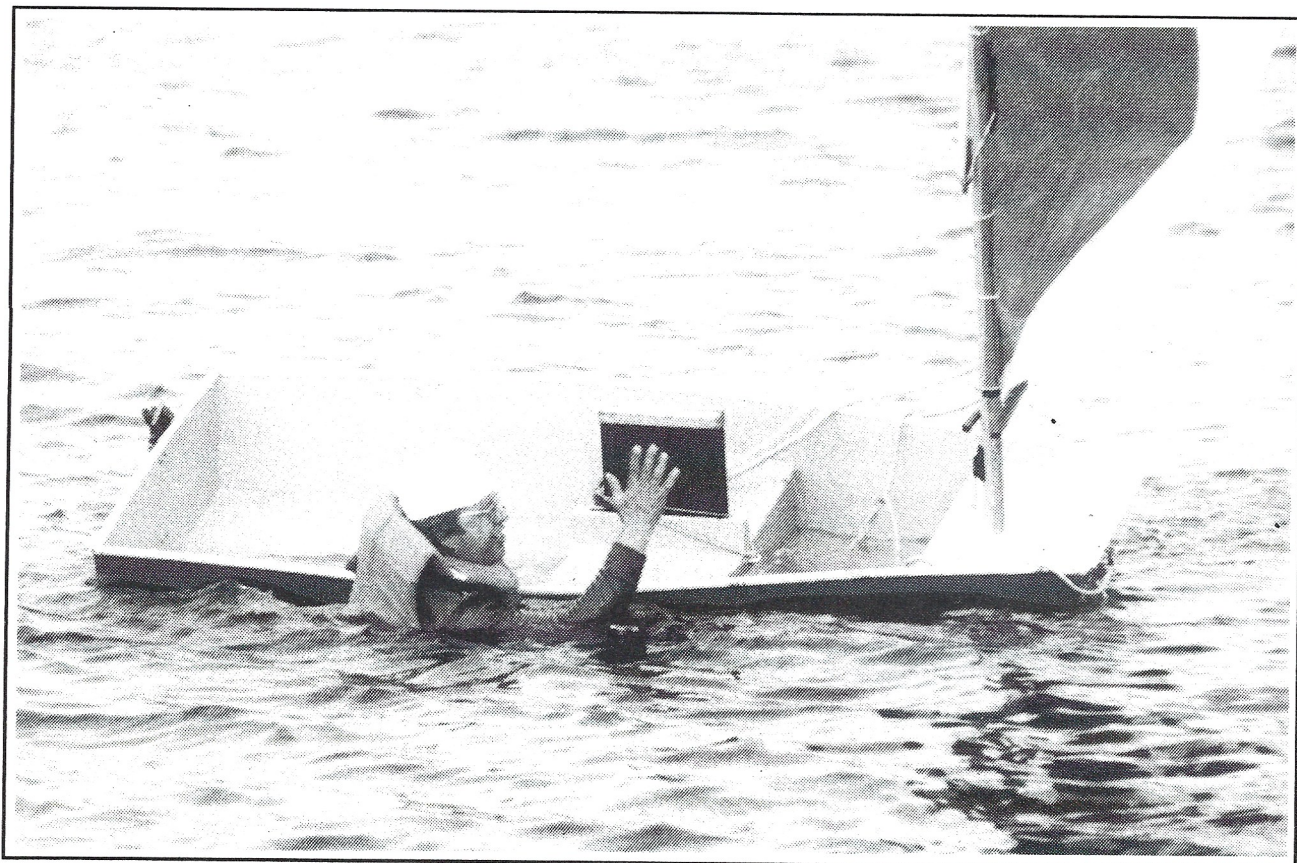
Stentorp Nina

Toremalm Margareta

Wallenius Monica

Westling Gunnar

Westling Marie

Jörgen Kristensson kapsejsar.

Optimist till sjöss med ständiga fölgebåten Harald (då med bytt) i bakgrunden. "Harald" är uppkallad efter hamnmästaren Harald de la Motte.

1969 var sista året vi hade föräldraprivat seglarskola. SSP beslöt ta över verksamheten. 41 elever deltog, varav 7 "utsocknes".

Andersson Martin
 Aronsen Fanny
 Aronsen Kristian
 Asplund Göran
 Bengtsson Per
 Blomqvist Anna
 Blomqvist Staffan
 Borglin Margareta
 Brattström Gunilla
 Brattström Per
 Bråberg Lena
 Christiansson Lena
 Cronquist Jonas
 Cronquist Mats
 Gersne Per
 Henriksson Martin
 Hörman Per
 Jeppsson Jenny
 Jeppsson Staffan
 Kornfält Jonas
 Kornfält Per
 Kristensson Anders
 Kristensson Johan
 Kristiansson Marie
 Kronqvist Kristian
 Lindqvist Hans

Lindqvist Peter
 Löfqvist Göran
 Löfqvist Mats
 Mattisson Sven
 Nettelblad Anna

*Optimister
 riggar 1970*

Nettelblad Åke
 Nilsson Christer
 Nilsson Ingemar
 Nordmark Lars
 Palm Lennart

Sandberg Lena
 Sanden Marie
 Westling Gunnar
 Westling Marie

1970 sköttes seglarskolan av jollekommittén. Huvudläraren rekryterades utifrån men de biträdande lärarna var upplärda av vår privata seglarskola. Efter 1970 har det varit svårt att i SSP:s papper finna någon kontinuitet i deltagarlistor osv. Vi hoppas att alla som icke fått sitt namn publicerat här, inte känner sig besvikna. Det viktiga är, att ni haft glädje och nytta av era kurser i Barsebäckshamns vatten.

En seglarskoleavslutning 1974 finns dokumenterad i bild. Neptun kom med sin treudd och en sjöjungfru insnärjd i fisknät rodd till piren. Skägget och kransen på huvudet var gjort av långt klibbigt ogräs. 1979 var Jan Bråberg huvudlärare med Jenny Jeppsson, Mårten Bergström, Karl Bengtsson Lars Ericsson och Lotta Eksandh som biträdande lärare.

*Neptun med följe,
inklusive sjöjungfru.
Året var 1974.*

1981 hade seglarskolan sin första kvinnliga huvudlärare, nämligen Gunilla Brattström. Hon assisterades av Karl Bengtsson, Jenny Jeppsson, Joakim Lundgren, Lotta Eksandh, Anders Ericsson, Malin Hellsten och Katarina Balcker. Kursavgiften var 425 kr för förmiddag, 275 kr för eftermiddag. Gunilla fick 4.000 kr de övriga 1.700.

1984 hette chefen Joakim Lundgren och de övriga Lotta Eksandh, Malin Hellsten, Katarina Balcker, Håkan Eksandh, Anders Johansson, Per Gersne.

Ibland uppstod "tycke", och flera par har funnit varandra i seglarskolan. Från 1985 har jag funnit en deltagarlista, uppdelad på för- och eftermiddagsgrupp.

Peterson Karolina	Rosengren Fredrik	Håkansson Patrik	Olsson Niclas
Peterson Magdalena	Warheim Kristian	Ivarsson Rickard	Olsson Metta
Ringdahl Erik	Alvemarker Caroline	Jeppsson Anna	Lilja Jenny
Olsson Maria	Andersson Anja	Jeppson Johan	Johnsson Åsa
Telg Åsa	Andersson Helen	Jönsson Cecilia	Jensen Joakim
Mårtensson Christina	Andersson Lars	Lessing Eva	Hellsten Mårten
Mårtensson Andrea	Andersson Lotta	Syde Anna	Gunnarsson Henrik
Stenlåås Ola	Andersson Lotta f 76	Bjärenstam Hanna	Garmer Håkan
Weibull Ola	Andåker Håkan	Ståhl Oskar	Brunk Nina
Stenlåås Per	Balcker Henrik	Eftermiddagsgrupp:	Bengtsson Fredrik
Jönsson Fredrik	Bodestedt Martin	Syde Mats	Åkesson Mikael
Lessing Lisa	Cangård Henrik	Sjöborg Patrik	
Thorfinn Thomas	Fors Andreas	Persson Jerker	

"Faktiskt alla var med".

Tre, som gick i seglarskola i Barsebäckshamn på 60-talet – Jan Brattström, Anita Dawn och Björn Tornberg berättar om hur det var att bli en höjdare. Protokoll: Kurt Andersson

-Varför gick ni i seglarskola? Varför offra en stor del av det dyrbara sommarlovet år efter år på något sådant?

-Det var helt enkelt så att man hade gått och väntat på att bli tillräckligt gammal för att komma med. Det var en ynnest att få delta. Man var med. Man var stor. Man var en höjdare! Där hände alltid grejer. – Faktiskt alla var med. Det var viktigt att vara en av dem. (Anita)

– Ja, för mig (Jan) blev seglarskolan en plattform. Den gav mig en grund för mitt umgängesliv därefter.

– Det bästa med seglarskolan?

– Att vi svetsades samman. Inte minst När vi alla hjälpte till med att snygga upp och inreda klubbhuset.

– Jag minns ännu vilka planer jag målat i klubbhuset...

(Anita)

– I en operation dagsverke för ändamålet jobbade vi över hela läget med fönsterputsning, städning, målning, biltvätt, trädgårdsarbete osv. Två man flyttade en hög tegelstenar två meter hemma hos Bror-Emil Jeppsson.

– Var utbildningen tuff?

– Säkerheten sattes alltid främst. Var det busväder lekte vi lekar som lappgömme och båtshakestafett (stafetten var en hink full med vatten). Eller pluggade vi navigering och sjötermer eller övade livräddning och slog knopar och tränade semaforering. Vi lärde oss sjövätt. Mycket av det vi slog in är förstås överspelat i dag.

Vad seglingen beträffar så måste man nog fortfarande vara hemma i läget eller ha gått i

seglarskolan för att kunna segla ut hamnen vid västlig vind. Det är nämligen så att den norra piren stjälar vinden. Så det gäller att snika upp runt södra piren och använda sig av den lilla vind som förekommer där – med risk att gå på stenarna. Man kan också sätta full fart mot norra piren och vända kvickt och glida ut förbi den södra. (Björn)

Roligt var att kapsejsa frivilligt eller gå överbord så att de andra fick vända och försöka plocka upp en. Roligt, men det kunde vara tufft. Det hände att någon greps av panik och inte återvände till lektionerna.

Den som busade eller bröt mot reglerna skickades hem eller fick åta sig ett antal armhävningar på kajen.

–Pennalism?

–Någon knyckte mina kärleksbrev och en annan flicka blev av med sin dagbok,

men det gjorde inte så mycket. Vi var kompisar ändå. (Anita)

–En gång när vi långseglade till Skovshoved smugglade någon hem två små flaskor bananlikör och gömde dem i Yngves sump i hamnen. Varje morgon radade vi upp oss på ett led framför överläraren med ryggen mot sumpen. Alla kände till bananlikören utom lärarna. Det gav en särskild känsla.

Vid en segling till Langelinie i Köpenhamn hade någon köpt tio starköl inlindade i silkepapper. Läraren upptäckte dem där de låg under durken i Avantin och tog dem i beslag.

–Och efter lektionerna?

–Då umgicks man. Det fanns en krabbklubb för dem som var i krabbåldern och i magasinet

En del tänker på bananlikören...

kallat Emma fanns en "nattklubb". Man hade ett lokalt band (där spelade Kristian och Johan Borglin, Lars Bråberg, Stefan Lindgren och Björn Tornberg). Man övade tjurfäkting (med grevens tjurkalvar). Man hade hippor. Det fanns en berömd höstack i riktning Sjöbobadet. Ett aber var att föräldrarna solidariskt hade enats om att man skulle vara hemma vid en viss tid på kvällen. Vid halvelvatiden var det tyst och tomt utomhus.

Astrid Svensson stängde Donutbaren kl 22 och bjöd då på gratis kaffe (det som fanns kvar i beredaren). Man köpte sig kanske en puckstäng att doppa i kaffet. Det hände att Astrid satte på extrakaffe om hon visste att ett gäng om femton personer var på ingående. Hon reade osålda korvar – rynkiga, krympta. Det fanns matvrak som kunde sätta i sig många

sådana. Det fanns pojkar som alltid var hungriga. Råkade man få en av dem i båten på en långsegling gick man själv ner några kilon på turen.

Var det partaj någonstans hände det att pojkarna plötsligt försvann och lika plötsligt återvände till flickorna. Då hade de varit i hamnen och smuttat på bananlikören i Yngves sump. Någon tuggade gräs på ören för att bli kvitt doften. Men bananlikören räckte faktiskt hela sommaren.

-Något v i d a r e utbyte av utbildningen?

-Någon gick till sjövärnsskåren eller sjöscouterna och till marinen för reservofficersutbildning. Två har blivit sjökaptener, två segelmakare.

-Så ni hade nöje och nytta av seglarskolan?

-Det har vi heller aldrig förnekat. (Jan)

Referat av artikel i Skånska Dagbladet 1965.

Föräldrar i Barsebäckshamn startade 1961 en seglarskola för ungdomar. Åtta ställde upp. I dag har skolan femdubblat antalet elever, rapporterade Skånska Dagbladet i ett reportage från hamnen 1965.

Seglarskolan får därmed sägas vara en av de livaktigaste frivilliga av sitt slag i Skåne, konstaterades av reportern, Jorma Enochsson. Fyra instruktörer var i farten för att lära ett 70-tal elever mellan 8 och 16 år båt- och sjövätt. Huvudlärare var Fredrik Ericsson, 23 år och från Lund. De övriga lärarna hette det året Pär Ahlgren, Sten Nilsson och Hans Wingstrand.

Det första ungdomarna får lära sig är sjövätt med simning och livräddning, berättade tidningen. Segelskolan har alltså en nybörjargrupp bestående av 18 pojkar och flickor i åldern 8-10 år. Den gruppen har mest formen av en lekgrupp, där man får lära sig simma, livrädda, slå knopar, och handha lättare båtmaterial.

Först i den andra gruppen 10-13 år släpps ungdomarna lösa i båtarna.

En äldre årsgrupp med ungdomar i konfirurationsåldern har kappsegling och långsegling på sitt program. I den gruppen finns i sommar 18 ungdomar, som alla går och läser på förmiddagen och ägnar eftermiddagen åt segling. Det har blivit tradition i Barsebäck att de flesta konfirmanderna också går i seglarskolan, skrev SkD.

Fyra timmars undervisning per dag har mellangruppen medan nybörjarna och konfirmanderna har tre timmar. Mellan kryssningarna och slagen får eleverna teoretisk undervisning i sjökortläsning mm. Och den viktiga övningen i livräddning och konsten att klara en kapsejsning ingår i programmet.

En seglarskola kostar pengar, men gamla och unga i Barsebäck satsar av hjärtans lust på detta fritidsföretag. Båtarna lånas ut gratis, och kostnader i övrigt täcks genom kursavgiften, ca 200 kr per elev. Eleverna är med som juniorer i Segelsällskapet Pinbättan, som får sägas vara ryggraden bakom skolan. I förra veckan ordnade seglarmammorna en operation dagsverke för att kunna finansiera inredningen i det klubbhus sällskapet har i hamnen. Juniorerna städade, putsade fönster och samlade skrot och lump.

Genom att hålla seglarskolan i allmän regi har man också kunnat finansiera den via statsbidrag. Som hjälpmedel har man haft Sveriges Radios "Rätt kurs på sjön". Bakom den friska ungdomsverksamheten har stått segelintresserade, äldre personer i samhället som vill se sina barn bruka fritiden och sommarlovet på rätt sätt. Pådrivande organisatörer har varit Nils Gunnar Henriksson och Anders Brattström, båda entusiastiska seglare

Så långt SkD:s reportage.

Skakar, slåss inte.

I juli 1968 rapporterade Sydsvenskan från Barsebäckshamns seglarskola:

Yngsta gruppen är de nioåriga nybörjarna, som seglar sina färgglada optimister i hamnbassängen. Mellangruppen 10-12-åringar seglar GKSS-ekor, trissjollar och Avanti. Många av dem kappseglar också tre gånger i veckan. Medlemmarna i kappseglingsgruppen lottas på olika båtar och har olika rorsmän, för rättvisans och spänningens skull.

Så finns en navigations- och långseglingsgrupp där minimiåldern är 13 år. Efter navigationsplugg gör man varje sommar två långseglingar med Avanti och Folkbåt. Men mammorna till seglarbarnen vill inte vara sämre, så en sommar startade mammaklassen - från i sommar seniorklassen, eftersom seglarpapporna också ville ha ett finger med i spelet.

Seglarskolan har hunnit sätta sin prägel på Barsebäckshamn.

Huvudlärare i år har varit Sten Drennow, Lundateknolog. Till sin hjälp har han sex underlärare-gymnasister på sommarlov, som under åren avancerat från elev- till lärarstadiet.

Kanske är Barsebäckshamn unikt med sin segling. Den har nämligen blivit enorm sammanhållande länk mellan unga som gamla. Här slåss inte killarna, här samlas man fredligt hos varandra, har skutt och skakar armar och ben till de bästa poplåtarna.

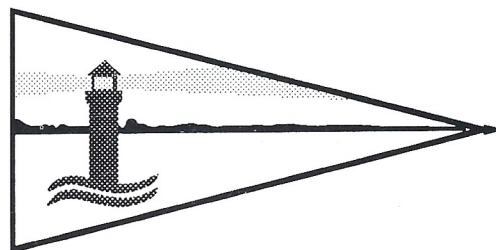
Skriver Christina Carle.

Ordföranden i SSP, Gustaf Stenfors, avskedstalar till eleverna. Obs den svart- och gulrutiga tröjan.

Seglarskolan i Barsebäckshamn 30-årsjubilerar 1991. Framsynta seglingsintresserade föräldrar startade skolan och drev den under 1960-talet, varefter Segelsällskapet Pinhättan tog över. Genom åren har ett imponerande antal elever – unga såväl som äldre – examinerats. Utbildningen har frekventerats av upp till tre generationer!

Segelsällskapet Pinhättan 1991

Anders Brattström har tagit bilderna om inte annan fotograf anges.

Pris: Minst* 50 kr

*Ett eventuellt överskott från försäljningen går till seglarskolan.